Καλώς ήρθαμε ή καλώς επιστρέψαμε!!!

Είναι φανερό ότι ο θυμός και οι αγανακτισμένες κραυγές των καταπιεσμένων ανθρώπων της υφηλίου δεν αρκούν. Είμαστε πεπεισμένοι/ες ότι ο διάλογος στο δρόμο για την κοινωνική χειραφέτηση θα πρέπει να συνοδεύεται από δημιουργία, φαντασία και δράση. Ο εχθρός μπορεί να φαίνεται πανίσχυρος όμως τίποτα δεν του δίνει ισχύ περισσότερο από τη συσσωρευμένη υποταγή των ανθρώπων που δεν τολμούν. Των ανθρώπων που δε φαντάζονται τους εαυτούς τους ελεύθερους από τα πνευματικά και υλικά δεσμά των δικτατόρων του χρήματος.

Το Περιοδικό Βαβυλωνία, είναι ανοιχτό στο διάλογο με κάθε κομμάτι της κοινωνίας που αντιστέκεται, σκέφτεται, αμφισβητεί, δημιουργεί. Στο ποτάμι της ύπαρξης, επιλέγουμε να πηγαίνουμε ακόμα και αντίθετα στο ρεύμα, όταν αυτό παρασύρει τον άνθρωπο στη δίνη της αιώνιας υποταγής και της ατέρμονης εκμετάλλευσης.

Ταυτόχρονα, διαπιστώνουμε ότι ο κόσμος όλος βρίσκεται σε μια διαρκή ροή, σε μια διαρκή κίνηση. Οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τους τόπους τους αναζητώντας καινούργιους, πιο ασφαλείς, πιο ανθρώπινους, πιο… κι έρχονται στη Δύση… όπου η ανθρωπιά ναι μεν υπάρχει αλλά φαίνεται να βρίσκεται σε κινούμενη άμμο, να εγκλωβίζεται σε υψωμένα τείχη, τα οποία πρέπει να γκρεμιστούν, για να βγει ξανά στο φως και να ορθοποδήσει. Στην εποχή των ανακατατάξεων, κοινωνικών, πολιτικών, γεωπολιτικών, αυτές οι εικόνες των μεταναστών/τριών που κουβαλάνε σε μια αγκαλιά, χωρίς υπερβολή και συναισθηματισμούς όλη τους τη ζωή, κάτι φαίνεται να αλλάζει σημαντικά και για τις δικές μας ζωές…

Και είναι και εκείνες οι ζωές που χάνονται… στη θάλασσα, στα βουνά, στις πλατείες διεκδικώντας περισσότερη ελευθερία, διεκδικώντας τις ζωές τους από την εξουσία, η οποία ασκεί πολιτική με αυτές, νομίζοντας ότι της ανήκουν, αφαιρώντας τες όταν οι φωνές ακούγονται πολύ. Κι όμως οι άνθρωποι δεν

φοβούνται και βγαίνουν έξω φωνάζοντας ακόμα πιο δυνατά…

Και είναι και οι φωνές αυτές που φτάνουν μέχρι εδώ και εκείνες οι ζωές που πέρασαν τη θάλασσα, τα βουνά και τις πλατείες και έφτασαν εδώ… και βρήκαν την έμπρακτη αλληλεγγύη ανθρώπων που γνωρίζουν ότι οι πατρίδες χάνονται και κατασκευάζονται, οι άνθρωποι όμως έχουν σημασία… και ναι, ένα νεκρό κτήριο γεμίζει ζωές και κάνει την αλληλεγγύη πράξη…

Και΄μεις; Εμείς μαζί με αυτούς και αυτές, ευρισκόμενοι/ες σε μια διαρκή ρευστότητα και κίνηση αλλάζουμε, πορευόμαστε σε νέους δρόμους, δοκιμάζουμε τις δυνάμεις μας σε κάτι διαφορετικό επιθυμώντας και αναζητώντας τη φρεσκάδα, τη ζωντάνια, την αμεσότητα, την ελευθερία…

Η νέα εποχή που ξεκινά, επιδιώκουμε να αγκαλιάσει κάθε σκέψη απαγκιστρωμένη από τα στενά δεσμά της ιδεολογίας προκειμένου τα «γυμνά» σώματά μας να απελευθερωθούν από την οικονομική τυραννία που τα έχει μετατρέψει σε εργαλεία πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας, σε νούμερα και εμπορεύματα που μπορούν να νοηθούν μόνο ως μέρη του εξουσιαστικού πλέγματος της αγοράς. Ο δρόμος είναι μακρύς, δύσκολος και πολλές φορές μονότονος… Όμως κάθε ρωγμή ελευθερίας δημιουργεί προοπτικές και ανοίγει ορίζοντες που δε διανοούμαστε καν.

Καλώς ήρθαμε ή καλώς επιστρέψαμε!!!